

Zpívání nad Nežárkou

Napsal uživatel Pavel Černý
Čtvrtek, 18 Červenec 2019 23:21

V sobotu **13. července** se konal **11. ročník Zpívání nad Nežárkou**. Vzhledem k nejistému počasí v kapli sv. Máří Magdalény. Tento, málem už upadající, festival je druhým rokem pod křídly města. Pro nostalgicky vzpomínající, v termínu, kdy bývala Folková růže.

Program svými spirituály odstartoval pořadající

X-tet

. A to i s novým levým křídlem (z pohledu diváka). Novou "tetou" je Eva, poprvé zpívající bez textů. Ostatně, tety Vita, Lenka, Vendulka a strejda Štěpán nedali prostor k žádnému škobrtnutí.

No - prostě to nebylo žádné

Šepotání

, ale

Houpací síť

(novinka) plná energie a radosti. To

Hluboké nedorozumění

nejsou jen ještě nepadesátníci.

Kluci s kytarou

, ale i Maruška a Eliška a jejich dynamický a malebný (

Namaluj

) tramp-folk. Škoda jen, že někteří lidé během jejich produkce odešli.

Co říci k **Petře Šany Šanclové**? Osobitá písničkářka, bravurně ovládající akustickou i elektrickou kytaru. Zaujala mne stylem ne nepodobným stylu Pavlíny Jíšové (s níž vystoupila později). Do textů se bylo třeba zaposlouchat a propojit se s jejím pohledem na svět. A třeba i zjistit, že jediným vánočním cukrovím Šany je vaječný koňak. Její pohled mne moc bavil.

Cross Country

- velmi dobře šlapající country v moderním hávu s místy velmi výraznou bicí složkou. Možná to byla práce jejich osobního zvukaře s tabletem. Hudebním motorem je Jiří Mašek, tím pěveckým Barbora Fialová s mistrně měnícími se polohami hlasu.

Jolene

v jejím podání vyvolalo to správné mrazení na zádech. Došlo i na nedvědovku

Kohout

. Způsob zaranžování by se Honzovi určitě líbil.

Báječné a půvabné vokální těleso **Antikvartet** si na hudební scéně získává stále větší

Zpívání nad Nežárkou

Napsal uživatel Pavel Černý
Čtvrtek, 18 Červenec 2019 23:21

pozornost.

blues

osvědčenými hity Dušana a Zuzany Vančurových, Magdaleny Jungwirthové a Štěpána Štrupla.

Batalion, Válka růží či *Sanfranciský*

jsou už

Nejvyšší ligu na scéně folku hraje

Spolektiv

. Kapela, která má ve své historii více jak osmnáctiletou pauzu, pod vedením Jardy Hnízдила se "narodila zpátky na tento svět" a hraje jako když jim "hoří za patama".

Jako řeka

(vyjde na podzim na CD), která, doufám, ten správný oheň, co mají v sobě, neuhasí. I když

Lezeš mi na nervy miláčku

je pro mne velkou peckou, tohle umění mi určitě na nervy nepoleze.

Završení festivalu bylo v rukou **Pavliny Jíšové a Petry Šany Šanclové**. *Větříčku rozfoukaný, Já písnička*

či

Blázen tančí dál

- to přece každý zná.

Bez pochyb

(novinka, co nebyla třeba odpouštět). Obě dámy nepotřebují texty na papíru, vše si dobře pamatují. A víte proč? Pijí ten známý nápoj na čtyři písmena.

Celý den s lehkým vtipem moderoval Zdeněk Schwager. S ozvučením kaple si parádně poradili Pavel Jindrák a Lenka Effenbergerová. Fotky s laskavým svolením poskytl Josef Bohm.

P.S.: A kdo byste nevěděl, tohle všechno se událo v Jindřichově Hradci.